

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Amor Deiparæ Virginis Mariæ; Petri Antonii Spinelli
Neapol. Societ. Iesv**

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1620

Deiparæ miracula, & beneficia in eos, qui ieiunium, vel aliam
mortificationem in eius honorem susceperunt, nu. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60948](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60948)

se non nisi die sabbati Virgini sacro moriturum. atq; ira sabbato, qui in 30. diem Augusti incidit anno 1483. obiit, auctore Guagnino lib. 3. de rebus Francorum.

Guagnin^o
de rebus

DEIPARÆ MIRACVLA, AC Francorū.

beneficia in eos, qui ieiunium, vel aliam mortificationem in eius honorem suscepere.

20 IN Tridentina regione, quidam latro I.

tronum Princeps in sceleribus valde famosus erat: is cum ob plurima perpetrata latrocinia, & hominum cædes salutaris animæ spem omnem abiecisset, à monacho quodam Cisterciensi, qui ei forte occurrit, in spem æternæ salutis erectus, persuasus est vno die hebdomadæ in Deiparæ honorem ieiunare, & ab aliorum læsione abstinere: quod ille cupide excepit, vouitque die sabbati nihil gustaturum, ac neminem deprædaturum; idque sedulo seruare studuit. quin etiam complures è sociorum manibus, ne bonis spoliarentur, vel interficerentur, in Deiparæ honorem seruauit. Cum verò Tridentum eo tempore ab hostibus per circuitum vastaretur, & satellites Ciuitatis die sabbati hostes insequerentur, hunc latronem propter diem sabbati inermem, seque tamen fortissimus esset,

Corpus latronis ieiunantis die sabbati Deiparæ tumulari curat.

minimè defendentem cum cæteris cepe-
 runt. mox verò in Ciuitate agnitus, pa-
 tibulo est addictus, cui Deipara magnâ
 in morte procurauit contritionem pec-
 catorum, quæ coram omnibus fateri vo-
 luit, testatus se præter sabbati ieiunium,
 quod à Monacho didicerat, nihil boni
 vnquam egisse. tandem extra urbem ca-
 pite plexus, in eodem loco sepultus est.
 insequenti nocte custodes portarum ci-
 uitatis, circa illius tumulum quinque ma-
 tronas aspexerunt, quæ corpus effode-
 runt, & caput corpori aptantes, in fere-
 tro purpura miræ texture instrato posue-
 runt, quarum quatuor candelas accensas
 in manibus habentes, feretrum gestabāt.
 Quinta omnium clarissima cum sua cā-
 dela pone sequebatur, & custodibus me-
 tu perterritis: Dicit, inquit, Episcopo
 vestro, vt Capellanum meum à vobis de-
 collatum in tali loco Ecclesiæ sepeliat, &
 nominauit se; his itaque mane Episcopo
 renunciatis, ad locum cum Clero, & po-
 pulo accessit, purpuram deposuit, caput
 corpori vnitum vidit, purpuram cuius
 textura humanum artificium excedebat,
 admiratur; hominemque illum honori-
 ficè in loco designato sepeliuit. quo mi-
 raculo adeo permoti sunt omnes, vt in
 ea Prouincia, vix vllus adultus sit, qui ei⁹
 exem-

exemplo diem sabbati in honorem Vir-
ginis non ieiunet. hæc Cæsarius lib. 7. ca.
39. ex relatione cuiusdam Abbatis.

21. Huc refertur possunt complura Dei-
paræ miracula, quæ de sabbati ieiunio in
hoc opere describuntur, præsertim illud,
quod ad finem cap. 34. ex Pelbarto retu- *Pelbartus.*
limus.

Quantum verò eiusmodi in honorem II.
Deiparæ ieiunium conferat apud tremē- *Ieiunanti*
dum Christi tribunal, perspicuè apparet *die sabbati*
apud S. Brigittam libro 6. reuelat. cap. 39. *purgato. ij*
vbi vir quidam ante Christi Domini tri- *pœna per*
bunal productus, cum à dæmone acriter *Deiparam*
accusaretur, è contrario à Deipara stre- *minuum-*
nuè defenditur, quæ à filio propter ieiu- *tur.*
nium, quod ille in vigilijs festiuitatum i- *S. Brigit-*
pfius seruare solebat, & quia eius officiū *ta.*
recitabat, & quia in eiusdem Deiparæ ho-
norem proprio ore decantabat, obrinuit,
vt tres purgatorij pœnæ eidem animæ im-
minuerentur.

MORTIFICATIO INTERIOR.

CÆterum, quia non eam tantum mor-
tificationem, quæ in ieiunijs, alijsq;
eiuscemodi carnis castigationibus, ve-
rùm etiam eam, quæ in sceleribus, ac pec-
catis declinandis, vel in virtutū actibus

exercendis posita est, Deiparę gratam esse diximus; ideo eius rei vnum, vel alterum exemplum subijciemus.

I. *Moriēs miles B. Virginis deuotus contritionem peccatorū per eam promeretur.* Miles quidam diues cū ad Torneamentum in Normannię partibus celebrandum pergeret, & in oppido quodam hospitaretur a Virgine quadam violanda, quę appellabatur Maria, & virginitatem Deiparę vouerat, cuiusq; pudicitiam eius parens eidem militi ob paupertatem pecunia prostituerat; abstinuit, ob reuerentiam Deiparę, tum quia nox sabati erat, tum quia Marię nomine vocabatur. quin etiam eandem Virginē in monasterium Monialium, quo inter eas virginitatem seruaret, confestim collocauit. verū cū post biduum in Torneamenti interemptus esset, Deiparę operis in morte verē compunctus suorum secularum contritionem diuino beneficio obtinuit, sicque æternam meruit salutem, quod Virgine ipsa reuelante cogitum est. hæc ex Vincentio Beluacensi in spec.

Vincent. Beluacens. histor. lib. 7. cap. 102. & 103.

II. 22 Legitur in Chron. Priorum domus Carthusiæ (quod tempore Guidonis V. Prioris dictę domus creditur euenisse.) Conuersus quidam Carthusianus humilis genere, ætate iuuenis, moribus tamen generosus, ac vitę sanctitate prouectus, studio

studio Obedientiæ, Humilitati, Mortificationi omnem, quam poterat operam adhibens, mundum sibi, seque mundo crucifixerat. Amori diuino, & memoriæ Matris Domini, ita se totum deuouerat, vt ab ijs, qui vitam eius nosserent, nihil scire iudicaretur, nisi Iesum Christum crucifixum, eiusque Genitricem. Nocte quadam iacebat in cella, cum ecce multo iam processu noctis eidem vigilanti, & cœlestia meditati, dæmonum turba in specie porcorum agrestium apparuit, & per totam cellam discursu insano, rictu horrendo, dentibus longissimis, ac veluti in necem eius exacutis, pauefactum, & tremementem hominem circumstabant: sudabat ille præ timore, & quasi iam iamque à bestijs discerpendus, nil nisi mortem vltimam præstolabatur. Inter hæc quendam humana specie enormis magnitudinis dæmonum principem cellam conspicit intrantem, ac porcos, quod illum non discerpissent desidia arguentem. At, inquit, porci, magno conatu id facere tentantes nihil potuimus: Ego, inquit ille, iam faciã, quod vos segnes minimè facere potuistis, & vncum ferreum longis, ac recuruis vngulis terribilem, minaci manu prætendens ad virum Dei discerpendum adaptat, eumque nimio timore

*Deuotus
B. Virgi-
nis Car-
thusianus
à dæmonibus
vis per eam
liberatur.*

timore penè mente excedere coëgit. sed
 Deus, cui vir ille bonus sæpè dicebat : *Et
 ne nos inducas in tentationem, sed libera nos
 à malo*, tentationem tam duram non est
 passus ultra procedere, sed sua infinita
 misericordia liberauit eum à malo. mox
 enim vt nequam ille vncum ferreum ad
 eum discerpendum extendit, statim bea-
 tissima Dei genitrix misericordiæ mater,
 in qua ille totam spem suam post Deum
 posuerat, visibiliter affuit, & virga leui
 manu præensa : *Quomodo, inquit, huc
 detestandi venire ausi fuistis? Non est
 hic vester, nec iam in aliquo contra eum
 poteritis præualere. Dixit hoc : & dicto
 velocius totus ille nefandus coëtus vt fu-
 mus euauit. post demonum fugam, ho-
 minem adhuc tementem, his consolata
 est verbis. Placet quod facis, tuique ani-
 mi deuotionem Deo, mihi que gratam
 noueris, fac ergo quod facis, & de his ad
 meliora perseueranter proficere stude : &
 vt tibi aliquid singulare in mandatis tra-
 dam : *Stude vilibus escis : Operi manuum
 deuotus insiste : Amplectere abiectas ve-
 stes.* His ergo B. Virgo animatum homi-
 nem relinquens cælum repetijt. Ille autè
 vt à B. Virgine iussus fuerat, mādāta eius
 adimplere totis viribus vsq; ad mortem
 nitebatur. hæc ferè ad verbum apud Pe-
 trum*

trum venerabilem Abbatem Cluniacensem, lib. 2. miraculorum, cap. 29. quod idem extat apud Vincent. Beluacensem lib. 7. Spec. hist. cap. 112. & in Spec. Exemplorum distinct: 9. num. 113.

Pet. Clun. Vincent. Beluacens. Specul. exemplorum

TERTIVM GENVS OBsequiorum.

OPERA MISERICORDIÆ TVM

spiritualia, tum corporalia in honorem Deipara.

23 TERTIVM caput eorum, quæ in obsequium Virginis fieri possunt, opera sunt misericordiæ siue spiritualis, siue corporalis, quæ in proximo propter Deiparæ amorem conferuntur: & certè inter misericordiæ corporalis opera recensere possumus.

Primo, eleemosynam pecuniæ, seu panis, & cibi, seu vestium in egenos erogare, vel conferre, præferim cum ab eis nomine Virginis petitur.

Opera misericordiæ corporalis in honore

2. Ministrare infirmis, ac pauperibus, qui in Nosocomijs degunt.

B. Virginis exercenda.

3. Visitare, & iuuare eos, qui in publicis custodijs, vel trremibus detinentur.

4. Dotem subministrare puellis subsidio necessario destitutis, vel vt in matrimonium collocentur, vel quod longè præstat,